

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกต้องกลับมาเพียบพร้อม เพราะลูกต้องกลับบ้าน และแล้วจึงไปสู่โลกที่บริสุทธิ์

คำถาม: อะไรคือวิธีการที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้อย่างสมบูรณ์?

คำตอบ: ในการที่จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกต้องกลายเป็นขอทาน สัมผัสความสัมพันธ์ทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูก เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคู่นี้ ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย เหตุนี้เองลูกต้องสัมผัสสัมผัสและสิ่งของในครอบครองทั้งหลายและกลายเป็นขอทาน เพียงขอทานเช่นนั้นเท่านั้นที่จะกลายเป็นเจ้าชาย

โอมชานติ พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สดแสนหวาน: ลูกๆ ทำความเข้าใจอย่างดีมากว่าในตอนเริ่มต้นดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นบริสุทธิ์ พวกเราเคยบริสุทธิ์ มีคำกล่าวถึงดวงวิญญาณว่า: บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ เขาก็มีความสุขได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็จะกลายเป็นนายของโลกว่าที่บริสุทธิ์ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น โลกที่บริสุทธิ์นั้นคงอยู่มาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และลูกนั้นเคยบริสุทธิ์มาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรในโลกละ และแล้วอีกครั้งหนึ่งของวงจรมันก็ได้หลงเหลืออยู่ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ลูกรู้ว่า “บริสุทธิ์” และ “ไม่บริสุทธิ์”, ความสุขและความทุกข์, กลางวันและกลางคืน, คงอยู่มาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ผู้ที่คิดและผู้ที่ได้ทำบัดนี้มากมายก็จะเข้าใจอย่างดีมาก พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกนั้นเคยบริสุทธิ์ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เคยมีชีวิตอยู่ในโลกใหม่ ที่เหลือทั้งหมดนั้นเคยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ก่อนอื่นใดพวกเรานั้นเคยบริสุทธิ์ และเคยมีพวกเราเพียงน้อยนิดอย่างยิ่ง และแล้วโลกมนุษย์นั้นก็เฝ้าแต่ขยายตัวต่างลำดับกันไป ใครกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ที่แสนหวาน? พ่อ, พ่อดวงวิญญาณสูงสุด, กำลังอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ สิ่งนี้เรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกัน สิ่งนี้เรียกว่ากุมภ (การพบกัน) ผู้คนนั้นก็ได้รับยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ บาบาก็อธิบายแล้วว่า มี 4 ยุค และยุคที่ 5 นี่คือนิยามแห่งการบรรจบพบกันเล็กๆ ยุคก้าวกระโดดที่มีระยะเวลาสั้น พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นำในสภาพการปลดเกษียณของเขา ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ลูกๆ ได้มีการรับประกันนี้ พ่อได้เข้ามาในผู้นำและถ่ายทอดประวัติชีวิตของท่านด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อพูดกับดวงวิญญาณเท่านั้น บทบาทของดวงวิญญาณและร่างกายนั้นได้มีการแสดงพร้อมกัน นั่นเรียกว่าผู้มีชีวิต (ผู้ที่อยู่ในร่างกาย) ผู้มีชีวิตที่บริสุทธิ์และผู้มีชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่ามีเหล่าเทพน้อยนิตอย่างยิ่งในยุคทอง และแล้วลูกก็จะพูดถึงตนเองว่า: พวกเราผู้มีชีวิตทั้งหลาย ผู้ที่เคยบริสุทธิ์ในยุคทอง ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์หลังจากที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป: จากบริสุทธิ์ไปสู่ไม่บริสุทธิ์ และไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ ลูกจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้น ดังนั้นบาบามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทุกๆ 5000 ปีและก่อตั้งสวรรค์พระเจ้าคือหนึ่งเดียวและอย่างแน่นอนที่ท่านจะทำให้โลกเก่าแก่ใหม่ และแล้วใครที่ทำให้โลกใหม่นั้นเก่า? ราวัน เพราะเป็นราวันทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ศัตรูนั้นก็ถูกเผา เพื่อนนั้นจะไม่ถูกเผา เพื่อนของทุกคนคือพ่อผู้เดียว ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน ทุกคนจดจำท่านเพราะท่านคือผู้เดียวผู้ที่ทำให้ความสุขแก่ทุกคน ดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะต้องเป็นใครบางคนที่ทำให้ความสุข นั่นคือราวัน กิเลสทั้งห้า ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นอาณาจักรของราม และถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นอาณาจักรของราวัน ผู้คนก็วาดสวัสดิกะ พ่ออธิบายความหมายสิ่งนั้น มี 4 ส่วนที่เท่ากัน หนึ่งส่วนนั้นไม่สามารถจะใหญ่กว่าหรือเล็กกว่าแม้เพียงน้อยนิดได้ ละครนี้ถูกต้องแม่นยำอย่างยิ่ง บางคนก็คิดว่าเป็นเพราะพวกเขานั้นไม่มีความสุขอย่างมาก พวกเขาควรจะออกมาจากละครนี้ นั่นก็จะเป็นการดีกว่าที่จะหลอมรวมไปกับธาตุบราห์มหรือหลอมรวมไปกับธาตุแห่งแสง อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถไปที่นั่นเพียงแค่มองดูความคิดที่พวกเขามี! ในหนทางของบัดดี, พวกเขาทำความเพียรพยายามประเภทต่างๆ เมื่อชั้นยาสีจักรร่างของเขา ก็จะไม่มีการพูดว่าเขาได้ไปสู่สวรรค์หรือดินแดนสุขาวดี ผู้ครองเรือนจะพูดว่า: ผู้นั้นผู้นี้ได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว ดวงวิญญาณจดจำสวรรค์ ลูกจดจำสวรรค์มากที่สุด ลูกรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งสอง ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนั้น ลูกก็ไม่ได้รู้สิ่งนั้นด้วยเช่นกัน พ่อมาและอธิบายความลับทั้งหมดให้แก่ลูกๆ นี่คือนิยามโลกมนุษย์ อย่างแน่นอนที่ต้นไม้นั้นจะมีเมล็ดด้วยเช่นกัน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายว่าโลกที่บริสุทธิ์นั้นกลับมาไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร และแล้วพ่อก็มาและทำให้โลกนั้นบริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์นั้นก็เรียกว่าเป็นสวรรค์ ในเวลานี้สวรรค์อยู่ในอดีตและอย่างแน่นอนที่จะชั่วร้าย เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ประวัติศาสตร์โลกนั้นชั่วร้าย นั่นก็คือ, โลกนั้นได้กลับมาใหม่จากเก่าและเก่าจากใหม่ การที่สิ่งนั้นชั่วร้ายก็หมายถึงละคร(ภาพยนตร์) คำว่า “ละคร” นั่นก็ดีมาก สิ่งนั้นดูเหมือนจะถูกต้อง วงจรก็เฝ้าแต่หมุนไปเหมือนเดิมทุกประการ การแสดงละครไม่สามารถจะกล่าวได้ว่าเป็นเหมือนเดิมทุกประการ เมื่อผู้แสดงบางคนล้มป่วย เขาก็ลาป่วย ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า: พวกเรานั้นเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วก็ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อมาและแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านได้บอกลูกถึงสิ่งนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน ท่านเพียงแค่พูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อ ก่อนอื่นใดพ่อก็ทำให้ลูกนั้นมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก่อนอื่น

ไต่ท่านสอนลูกถึงบทเรียน: ลูก ๆ คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อเตือนลูกอย่างมาก แต่กระนั้น ลูกก็ลืม! ลูกก็จะเฝ้าแต่ลืมตราบนานกระทั่งถึงการสิ้นสุดของละคร ในเวลาสุดท้ายเมื่อถึงเวลาสำหรับการทำลายล้าง การศึกษา เล่าเรียนของลูกก็จะมาถึงจุดจบ และแล้วลูกก็จะละร่างของลูก เช่นที่นั่นโลกหนึ่งเก่าของมัน พ่ออธิบายด้วยเช่นกัน: ไม่ว่าลูกนั้นกำลังนั่งหรือเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา คงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า: เวลานี้จึงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกได้มีสำนึกที่เป็นร่าง ก็เลิกล้มทั้งห้าที่คว้าจับลูกไว้ เมื่อลูกนั้นได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก็จะไม่มียึดติดสามารถจะคว้าจับลูกไว้ ลูกนั้นต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก มีเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่ดวงวิญญาณได้รับความรักจากพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้เรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันที่ทำให้คุณประโยชน์เมื่อพ่อนั้นได้พบกับลูก ๆ ลูก ๆ ดวงวิญญาณนั้นอยู่ในร่างกาย พ่อก็เข้ามาในร่างกายและทำให้ลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อท่านต้องพาทุกคนกลับบ้าน ท่านอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าท่านจะพาลูกกลับบ้านไปอย่างไร ลูกพูดว่า: พวกเราทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์และท่านนั้นบริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์เถิด! ลูก ๆ นั้นไม่รู้ว่บาบาจะชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร ตราบจนกระทั่งท่านทำให้ลูกบริสุทธิ์แล้ว ไม่เช่นนั้นลูกจะรู้ได้อย่างไร? ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณคือดวงดาวที่เล็ก พ่อเองก็เป็นดวงดาวที่เล็กด้วย อย่างไรก็ตามท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านทำให้ลูกคล้ายคลึงกันกับตัวท่านเองด้วยเช่นกัน ลูก ๆ มีความรู้และแล้วลูกก็อธิบายความรู้นี้ให้แก่ทุกคน จะมีการบอกความรู้นี้แก่ลูกเมื่อลูกนั้นอยู่ในยุคทองหรือไม่? ไม่เลย พ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้, คือผู้เดียวเท่านั้นและท่านสอนลูกในเวลานี้เท่านั้น ทุกคนต้องมีเรื่องราวชีวิต พ่อเฝ้าแต่บอกสิ่งนั้นแก่ลูก อย่างไรก็ตามลูกก็ลืมสิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า การบรรจบของลูกนั้นเป็นไปกับมายา ลูกรู้สึกว่าการจดจำบาบาและแล้วลูกก็ลืมท่าน พ่อพูดว่า: มายาคือศัตรูของลูก ผู้ที่ทำให้ลูกลืม, นั่นคือ, เธอทำให้ลูกนั้นหันเหออกไปจากพ่อ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูก ๆ มาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ พ่อให้มรดกแก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น แล้วพ่อก็ไม่จำเป็นต้องมาอีกครั้ง ท่านเปลี่ยนลูกจากดวงวิญญาณบาปให้กลายเป็นดวงวิญญาณบุญและเป็นนายแห่งสวรรค์ ก็เท่านั้นเอง ท่านจะทำอะไรหากท่านมาที่นี่หลังจากนั้น? ลูกเรียกหาพ่อและพ่อก็ได้มาในเวลาที่ถูกต้อง แม่นยำของพ่อ พ่อมาทุก ๆ 5000 ปีในเวลาที่ถูกต้องแม่นยำของพ่อเอง ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดผู้คนจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ไม่มีใครรู้ว่าท่านนั้นได้ทำอะไร เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่มีวันหยุด ฯลฯ ในวันเกิดของชีวา พวกเขามีวันหยุดสำหรับทุกคนอื่น แต่ไม่มีใครรู้ว่าชีวาบาบาและเล่นบทบาทเช่นนั้น พวกเขาไม่มีความหมายของสิ่งนั้น มีความไม่รู้อย่างมากมายในบาร์ต ลูก ๆ รู้ว่าชีวาบาบานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะทำให้มนุษย์นั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อพูดว่า: พ่อให้ความรู้แก่ผู้นี้และได้สอนโยคะแก่เขา และแล้วท่านได้กลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา ท่าน(บราห์มา) ได้รับฟังความรู้นี้ ความรู้นี้เป็นไปสำหรับบาร์ตเท่านั้น ดูราวกับว่าจะไม่ถูกต้องสำหรับใครอื่น ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครอื่นกลายเป็นเช่นนั้น นี่คือการบรรจบของการกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา ผู้คนทั้งหมดที่ก่อตั้งศาสนาอื่นก็ได้กลับมาใช้ชีวิตเกิดและอยู่อย่างทาโม ประธาน และดังนั้นพวกเขาทั้งหมดต้องกลับมาสาโทประธานอีกครั้ง และแล้วพวกเขาก็ต้องชำระบทบาทของพวกเขาตามสถานภาพที่พวกเขาได้รับ ลูกกำลังทำความเข้าใจพยายามอย่างมากที่จะกลายเป็นนักแสดงที่สูงส่ง ใครกำลังตั้งใจลูกให้ทำความเข้าใจพยายาม? บาบา ลูกนั้นได้กลับมาสูงส่ง และแล้วลูกก็จะไม่จดจำท่าน ลูกจะไม่จดจำท่านในสวรรค์ พ่อ นั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดและท่านทำให้ลูกสูงสุด ก่อนหน้านั้นนารายณ์คือศรีกฤษณะ ดังนั้นเหตุใดลูกจึงพูดว่าท่านเปลี่ยนลูกจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์เล่า? เหตุใดลูกจึงไม่พูดว่าท่านเปลี่ยนลูกจากนายธรรมดาเป็นกฤษณะ? ท่านไม่ได้กลายเป็นนารายณ์ก่อน ก่อนอื่นท่านได้กลายเป็นเจ้าชาย, ศรีกฤษณะ เด็กนั้นคือดอกไม้และผู้นั้น(นารายณ์)คือส่วนหนึ่งของผู้เป็นคู่ เป็นผู้ที่ยึดพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิดที่ได้รับการยกย่อง เด็กเล็ก ๆ ก็กล่าวได้ว่าสาโทประธาน ลูก ๆ ควรจะคิดว่าลูกนั้นจะไปที่นี่ และกลายเป็นเจ้าชายก่อน คำพูดที่ว่า “ยาจกเป็นเจ้าชาย” ก็ได้รับการจดจำมา ใครที่เรียกว่าเป็นยาจก? เป็นดวงวิญญาณในร่างกายที่อ้างอิงว่าเป็นยาจกหรือบุคคลที่มั่งคั่ง ในเวลานี้ลูกรู้ว่าทั้งหมดนั้นได้กลายเป็นขอลาน ทั้งหมดนั้นถูกทำลาย ในเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นขอลานด้วยร่างของลูก ทุกสภาวะที่ลูกมีจะถูกทำลาย ดวงวิญญาณนั้นต้องกลายเป็นขอลาน ละทิ้งทุกสิ่งและแล้วก็กลายเป็นเจ้าชาย ลูกรู้ว่าลูกจะละทิ้งทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมดและกลายเป็นขอลาน และแล้วจึงกลับบ้าน และแล้วลูกนั้นก็จะไปสู่โลกใหม่อย่างเป็นทางการเป็นเจ้าชาย ลูกต้องละทิ้งสิ่งใดก็ตามที่ลูกมี สิ่งเก่า ๆ เหล่านี้ไม่ได้มีประโยชน์ใดๆ เมื่อลูก ๆ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกก็จะมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ยิ่งลูกสร้างสมความรู้มากเพียงไร ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น แม้ว่าใครบางคนอาจจะมีหาล้านในเวลานี้ ทั้งหมดนั้นก็จะถูกทำลาย พวกเรากำลังจะไปสู่โลกใหม่ของพวกเราอีกครั้งหนึ่ง ลูกได้มาที่นี่เพื่อไปสู่โลกใหม่ ไม่มีขุมทรัพย์จิตอื่นใดที่ซึ่งพวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ ว่า

ก่อนอื่นใดบาบาทำให้ลูกกลายเป็นขอทานแล้วจึงเป็นเจ้าชาย หากลูกสะท้อนความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมด และแล้วลูกก็คือขอทานใช่หรือไม่? ลูกไม่ได้มีสิ่งใด ในเวลานี้ ไม่มีสิ่งใดเลยในบาร์ต บาร์ตในปัจจุบันคือขอทานที่ไม่มีอำนาจ และแล้วก็จะกลับมา มีอำนาจ ใครกลายเป็นเช่นนั้น? ดวงวิญญาณได้กลายเป็นเช่นนั้นด้วยร่างกาย ในเวลานี้ไม่มีราชาหรือราชินี พวกเขานั้นไม่มีอำนาจด้วย ไม่ได้มีราชาหรือราชินีที่มีมงกุฏ พวกเขานั้นไม่ได้มีมงกุฏ (แห่งแสง) นั้นและมงกุฏของเพชรพลอย นี่คือเมืองแห่งความมืด พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นหมายถึงพระเจ้าอยู่ในทุกคน ทุกคนนั้นเท่าเทียมกัน ท่านนั้นอยู่ในแมวและสุนัข สิ่งนี้เรียกว่าเมืองของความมืด เคยเป็นกลางคืนของลูก ๆ บราห์มิน เวลานี้ลูกเข้าใจว่า ความรู้ กลางวัน นั้น กำลังจะมาถึง ในยุคทองของคนนั้นคือตะเกียงที่ถูกจุดแล้ว ในเวลานี้ตะเกียงนั้นได้มืดสลัวไปอย่างแท้จริง เป็นในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาได้มีระบบของการจุดตะเกียง ไม่มีใครอื่นจุดตะเกียง แสงของลูกนั้นได้ดับลง ลูกนั้นเคยเป็นนายของโลกที่สาโทประธาน พลังที่ลูกเคยมีนั้นได้ลดลงไปที่ละน้อยๆ และไม่มีพลังหลงเหลืออยู่ในเวลานี้ พ่อได้มาเพื่อที่จะให้พลังแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง แบตเตอรี่ของลูกนั้นก็เฝ้าแต่ได้รับการเติมเต็ม เมื่อดวงวิญญาณมีการจดจำระลึกถึงพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด, แบตเตอรี่ของเขาก็กลับมาเติมเปี่ยม อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลานี้การละเล่นกำลังจะจบสิ้นลง และพวกเราต้องกลับบ้าน ดังนั้นต้องมีการทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และ สาโทประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ เป็นในเวลานี้ที่ลูกต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบเช่นเดียวกับพ่อ
2. ในการที่จะกลายเป็นขอทานที่แท้จริงแม้แต่ความสัมพันธ์ต่อร่างของลูก ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่ ลูกเห็นด้วยดวงตาคู่นี้ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย พวกเราต้องกลายเป็นเจ้าชายจากขอทาน การศึกษาเล่าเรียนของเราเป็นไปเพื่อโลกใหม่

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างเป็นอิสระจากความหึงหวงและอยู่อย่างเป็นสุขอย่างสม่ำเสมอโดยการสละทิ้งผลไม้ดิบแห่งความเคารพและเกียรติในงานรับใช้

รูปที่ดูดีของความอยากความปรารถนาคือการต้องการชื่อเสียง ความเคารพ และเกียรติ ผู้ที่ทำงานรับใช้ขณะไล่ตามชื่อเสียงของพวกเขาจะได้รับชื่อเสียงเพียงชั่วคราว อย่างไรก็ตาม ชื่อของพวกเขาจะกลับตกลงไปจากการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเพราะพวกเขาได้รับประทานผลไม้ดิบไปแล้ว ลูก ๆ บางคนคิดว่า พวกเขาควรได้รับความเคารพอย่าง เป็นผลของงานรับใช้ แต่ความเคารพนั้นไม่ใช่ความเคารพ แต่เป็นความหึงหวง ที่ใดที่มีความหึงหวง ไม่สามารถมีความสุขได้ ดังนั้นจงเป็นอิสระจากความหึงหวงและมีประสบการณ์ของความสุขที่สม่ำเสมอ

คติพจน์: เมื่อลูกแกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความสุขของความรักของพระเจ้า คลื่นของความทุกข์ไม่สามารถมกที่ลูกได้

*** โอม ชานติ ***